

Konsuler ikke gøre Krav paa en særlig Udbetaling af Statskassen, og naar vi altsaa gaa ind paa det her foreliggende Lovforslag, bevilge vi med det samme, at der udbetales Konsulerne disse større eller mindre Beløb af Statskassen endnu for et Aar. Nogen pekuniær Betydning har altsaa Lovforslaget, og det giver Konsulerne mere, end de efter den bestaaende Lov have Ret til at faa. Samtidig gennemførte Udvalget lige over for Ministeren en yderligere Nedsættelse for Sejlskibe i Fart inden for Kap Finisterre og for mindre Dampskibe paa under 200 Tons. Trods dette, at Landstingets Udvalg saaledes gennemførte, at Nedsættelsen i Konsulatsgebyrerne blev for Sejlskibe i Farten inden for Kap Finisterre og for Dampskibe paa under 200 Tons 50 pCt. større, end Regeringen havde foreslaaet, og trods den omtalte Grænse for Erstatningen til Konsulerne, udtalte dog Ordføreren for Udvalget i det andet Ting, at man ikke mente at være naaet til en Lov, som man kunde blive staaende ved som endelig Ordning. — Lovforslaget gik saa til Folketinget, men kom først her ned i de sidste Dage af Samlingen. Der blev stillet Vædringsforslag af nogle Medlemmer fra denne Side af Tinget, og de gik ud paa, at Sejlskibe under 100 Tons skulde være fuldstændig fritagne for Konsulatsafgifter, og at den øvrige Nedsættelse, som skulde foregaa, skulde være ikke 20 pCt., men 50 pCt. Tiden var imidlertid knap, der var kun et Par Dage tilbage inden Samlingens Slutning, og man ønskede ikke at lægge dette foreløbige Skridt fremad i den rigtige Retning nogen Hindring i Vejen. Vædringsforslagene bleve da, efter at være blevne stillede og motiverede her i Tinget, tagne tilbage. De bleve tagne tilbage, efter at der var faldet Udtalelser af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), hvoraf jeg maatte maa citere et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte om de Vædringsforslag, som vare stillede, og som jeg havde den Være at være Ordfører for: „Seg er enig med Forslagsstillerne i, at disse Vædringsforslag ville betegne et væsentlig videregaaende Fremskridt end det, som Lovforslaget indeholder. Der er vist ikke et eneste af disse Punkter, som ikke i Grunden ogsaa har hele Folketingets Sympati, antager jeg, og jeg vil sige til, at jeg vilde ønske, at vi maatte kunne vente at faa disse Forslag gennemførte paa det Tidspunkt, naar Ordningen her skal revideres. Jeg tror, man i det hele taget er gaaet i den rigtige Retning.“ Seg har fremdraget dette for at vise, at der i begge Ting viste sig en aldeles afgjort og — saa syntes det

— fuldstændig enstemmig Opfattelse af, at den Vej, vi gik i 1888, var en Vej hen ad den rigtige Retning; men det var kun en Begyndelse dertil, vi skulde videre ad samme Vej, og derfor har jeg fundet Betænelighed ved at lade dette Lovforslag helt gaa hen uden at frembrage dette, idet det, som jeg har ytret, af Lovforslagets Bemærkninger synes at fremgaa, at Ønsket om en Forlængelse af Fristen for Varigheden af Loven om Konsulatsafgifter er motiveret derved, at vi skulde tilbage i den modsatte Retning af den, som vi i Loven af 1888 vare fuldstændig enige om, at vi skulde videre ad. — Det hedder i Bemærkningerne, at naar Konsulerne og Vicekonsulerne ikke faa højere Løn end i de sidste 3 Aar, saa vilde de trække sig tilbage — de kræve altsaa en højere Løn. Nu ved man jo ikke, fra hvor mange Konsulater der er kommet Meddelelse om, at de ville nedlægge deres Post, naar de ikke faa bedre Løn; man kan ikke se dette af disse Bemærkninger, og den højtærede Udenrigsminister udtalte jo, da han foreslaaede dette Lovforslag, at Betænelingerne fra Konsulerne om denne Sag indkomme meget langsomt, saa det er maatte dog ikke mange, fra hvilke man har hørt, hvorledes de ville forholde sig, hvis vi ikke sætte Konsulatsafgifterne op eller give et klækkeligt Statsstilbud. Men over for dette vil jeg dog gøre opmærksom paa, at da vi sidst havde dette Lovforslag til Behandling, viste det sig, at vi havde 600 danske Konsuler og Vicekonsuler, og jeg antager, at dette Tal paa det nærmeste er det samme nu, men i det foregaaende Aar havde danske Skibe kun besøgt 302 udenlandske Havne, hvori der findes danske Konsuler. Naar vi altsaa have 600 Konsuler, saa har det vist sig, at de 300 have aldeles intet Gebyr oppebaaret, de bo i Stæder, hvor der ikke er Tale om, undtagen aldeles undtagelsesvis, at der kommer danske Skibe; de have altsaa aldrig kunnet søge Posten under Forudsætning af, at der var finantiel Fordeel derved, men kun af samme Hensyn, som gør sig gældende for det rent overvejende Antal, der søge Konsulatsposter, nemlig fordi det er en Stilling, som det er behageligt at faa for en Forretningsmand, en Konsulatspost giver en vis Position i Samfundet: det viser, at den Grosserer eller den Forretningsmand paa denne Plads er en af Klasse's intelligente, formuende Mænd, og det gør, at vedkommende ikke blot kommer til at bære en lön Uniform, men han faar Stempel for at indtage en vis Position baade i Forretnings- og Selstabslivet. De 300 kunne vi altsaa aldeles se bort fra; men af dem, som ere tilbage, var